

Τῷ Ἐφοχωτάτῳ Κυρίῳ
Κ^ω Γεωργ. Παμισάκη, Γραμ-
ματῷ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείδος.

Μεγάθυμε Ἄνερ!

Παραβόλῃς μὲν καὶ ἀνοιμύῳ, ἀλλ' ἐξ
αἰνότητος ἐπιστάτῃς ὅπιν' αἰδέε, αἰζῶν ἄμα
συχνώμην διὰ τὸ ἀρχαίον.

Οὐκ ὀρθοῦς γλίσχόμενος, ἀλλ' ἔρως πρὸς
τὸ δρᾶσαι ἐν ἐπιστάτῃ διαιεῖς διαρρή-
σε' με προσερχεῖν τῇ Μεγαμιοτάτῃ αἰρα-
δαίνῃ, πεπονηθεὶς γυμνασθεῖν αὖτ' οὐκ ἐπιστά-
του. Ἐδῶ τοίνυν ἔμοι συγχώρησις· εἰ μὲν
γὰρ τοῦ διαθήματος τὸ γένος ἔμοι ὀρώη, ἀ-
ναμειδιηρότως ἐπιταμήςδως αὖτ' ἄξιός εἶην,
εἰ δὲ εὐρυτέρῳ γιν, ὥς ἴδω αὐτῷ, τότε αὖτ'
ἀν' με οὐκ ἐνδύχειν δεῖσι ἔρωσιν;

Ἐξ αἰσάων ὀνύχων διψῶν ἀληθοῦς και-
ρίας ἐπαρώμην ὑπὲρ τὸ ἔρεβος ἀνελθεῖν, ὅτε
ἀλλοτρίῃς καιρῶν ἐπελθούσης, ὁ πατήρ μου ἀ-
παύει τὴν, ἣν ἐπέμεινε πρὸς ἔμεν, σμιναίν

οὐσίαν, ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν "τόν α-
φ' ἑρῶς ὤστ' τὸν μιν εἶν", ἔμέ δέ' ἔκτοσε—
— ἐν ὕδασι μέν γινόμενον, ἵνα κατὰ θεοῖα
εἶπω, — μάστιγ' ἀπομεινῶμαι ὡς τοῦτο φρον-
τίδης ἡδυνήθησαν γὰρ ἀποδιδῶσιν· διότι συ-
δρωδάων ἀχρὶ τοῦ νῦν διασχω, αἰσχυρόντες δέ' ὀ-
μοδαυῆς ἐκείσοις ὑπερῶν ἡρώσι τὴν καρδίαν μου·
ἀλλὰ φῶ· τοιαῦτα αἱ μοῖραι ἐπέμψαν μοι.

Ἐν ὑμῖν ἤδη, ὅν' ἀπαυγάζει γυγνής ἐν-
γένεια, ἡδους ὀροσύναι καὶ αἰσθημάτων ἀπα-
τος ἐμῶν, ἐναισθηταί, ἄριγνως ἄνερ, ἡ ἐν
τῷ μέλλοντι ἀνάγκη τῶν παλαιῶν μου, αἰετὶς
ἐν τῷ τοῦτον ἐσθλὸν ἀνδρῶς δι' ἐμὲ ἄλυσον
ὀρόβημα.

Παρ' οὐθενός ἐμ' αἰσθητὸς ἀν-
τίηψιν, ἵνα εἰδῶ, ἵνα, μεστὸν ὄψαν, παρὰ τῇ

μεγαλήγορι προσάξει τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ σε-
ωσῇ ἡμῶν βασιλεύσῃ, συγγείνη ἐμῆν, ὅτε
ὁ διάδοχος τοῦ Σ. μοι παρθεύσας δὲν ἡδύ-
νηθη καὶ ἀγαπήσῃ. Καὶ ἕως μὲν τοῦ ἐνὶ γυναι-
κείῳ τῶν πατρῶν μου ἐλαίος ἔχούμην, νῦν
δέ δι' ὑμῶν εἶδε τῆς μὲν αἰσχυρότητος εὐνοίας
γένεσθαι ἢ βαρεῖα σπένδῃ, καὶ δὲ αἰσχυρότης
ἢ φοβώσης ἀχλὺς συνεδαισθήῃ, ἐπαληθεύσαι
δέ τῶν αἰσῶν τοῦ «τὴν ὁρῶμεν».

Ἐν τῶν πατρῶν μου εὐνοίας καὶ ἐφ' ὅρου τῆς ὁμοιοφύτου
ὑμῶν ὡς τοῦ πατρῶν μου μετὰ θεόν εὐεργέτην μου,
διατηρῶ μετὰ τοῦ πατρῷου μου σεβασμοῦ καὶ
ὑποταγῆς. —

ἡ Εὐρωδοτε
Τῇ 27 φεβρουαρίου 1895
ἔν' Ἀθήναις. Θεόδ. Γ. Σταματόπουλος

in paper over

